

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Anden verdenskrig er en forfærdelig og skelsættende begivenhed i verdenshistorien. En begivenhed, der ændrede ikke bare verdens gang, men også Europas udvikling og Danmarks placering i Europa. Anden verdenskrig og den tyske besættelse af Danmark er værd at huske på og mindes. Der er færre og færre tilbage, der som voksne har oplevet krigen og besættelsen, hvilket er endnu en god grund til at markere denne mørke tid i den nyere danmarkshistorie. Det er kun sundt for os, der lever i et af verdens rigeste lande, i et demokratisk land med folkestyre og levende debat, der endda for nylig er kåret som verdens lykkeligste folk.

Kl. 16.35

Vi markerer allerede i dag befrielsen ved at sætte lys i vinduet om aftenen den 4. maj og flagedagen efter på den officielle befrielsesdag. Det er en smuk oplevelse at være i Mindelunden i Ryparken og markere respekten for dem, der faldt for et frit Danmark. Også besættelsesdagen markeres flagmæssigt. Der flages på halv stang indtil kl. 12, hvorefter flaget går til tops. Det er godt, og sådan skal det være.

Nu foreslås det så, at vi skal indføre en tredje officiel flagdag for at mindes de fem forbandede år. Men Det Radikale Venstre kan ikke støtte, at den 29. august gøres til officiel flagdag. Den holdning indtager vi ikke for at bekræfte forskellige myter om Det Radikale Venstre. Også vi er stolte af den frihedskamp, som foregik her i landet under anden verdenskrig.

Folk kan flage, som de har lyst, men dette forslag handler om noget helt andet. Det handler om en nutidig kamp om danskheden og Dansk Folkepartis ønske om at knæsette en bestemt danskheds- og historieopfattelse, og det vil vi ikke være med til.

Forslaget er så at sige kronen på værket i en kamp om opfattelsen af besættelsen, som statsministeren desværre også har bidraget til. Jeg er ked af at sige det, men moralske domme over datidens politikere er vist det, man populært kan kalde for en gratis omgang. Det er i hvert fald ganske og helt omkostningsfrit.

De fire gamle partier, der stod bag besættelsestidens samlingsregeringer, stod for en for-

handlingslinje med besættelsesmagten. Det var det, de fandt rigtigt i den givne situation. Den forhandlingspolitik blev ved folketingsvalget i 1943 bakket op af et massivt flertal i den danske befolkning. De fire gamle partier fik tilsammen 138 mandater. Hertil skal lægges Retsforbundets to mandater, for de bakkede også op.

Dansk Samling, der var imod forhandlingspolitikken, fik kun tre mandater. Ved befrielsesvalget i 1945 vandt de et ekstra, og derefter blev de dømt ude af den danske befolkning.

Det illegale Kommunistparti opfordrede uden held danskerne til at stemme blankt. Tværtimod har valget i 1943 stadig rekord, når det gælder deltagelse. Den højeste stemmeprocent til et folketingsvalg nogen sinde havde vi ved dette valg.

Det siger jeg ikke for at nedgøre eller negligere frihedskampen. Den har jeg som allerede nævnt den allerstørste respekt for. Jeg siger det, fordi der tales meget om historieløshed i disse år. Derfor er det værd at huske på den folkelige opbakning til forhandlingspolitikken så sent som i marts 1943, så der ikke opstår myter.

Det er også værd at huske på, at Danmark trods alt undgik de enorme menneskelige omkostninger, som andre mindre lande som Norge, Holland og Belgien måtte leve med, altså dem, der overlevede. I Danmark blev næsten alle jøder reddet, og der var en langt mere tålelig tilværelse for den almindelige befolkning. Vi fik ingen Quisling og, i modsætning til hvad der tidligere har været hævdet her i Folketingssalen i dag, ingen naziregering.

Der kan bestemt også siges dårlige ting om forhandlingspolitikken. Men det var, hvad de danske folkevalgte mente var det rigtige i den givne situation. Det var, hvad det danske folk bakkede op om i den givne situation. Men både folk og regering sagde også stop, da nok var nok.

Vi hverken skal eller bør afsige en moralsk dom med 60 års forsinkelse. Markering af besættelsen og befrielsen skal ikke gøres til omdrejningspunkt for nutidens politiske debat. Det er det alt for vigtigt til. Derfor stemmer Det Radikale Venstre imod forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så har vi et par korte bemærkninger, først fra hr. Søren Espersen.